

Németi Tiborné

*Tisztelt gyászoló család, kollégák, diákok, kedves barátok, ismerősök!

Szomorúan állunk kolléganőnk, Németi Tiborné, Kati néni sírhelye/sírja előtt. Nehéz a beszéd, kevés a szó, szorongató a gondolat, hiszen a hirtelen halál hihetetlen, elfogadhatatlan és sokáig feldolgozhatatlan lesz.

Az ő hiányával múlt el az iskolai tanév.

Szilágyi Domokos mondja, hogy az ember legfőbb erénye, ha hiányozni tud. Márpedig Kati egész betegsége alatt hiányzott mindnyájunk számára. Hiányzott a munkája, személyisége, hiányzott, ha beléptünk az igazgatóhelyettesi irodába, a tanári szobába, hiányzott a dohányzószoba megszokott légköréből, hiányzott a francia tanulmányútról, mert hiszen minden eddigi belső és külföldi továbbképzésen részt vett. Hiányzott, s hiányozni fog, mert az iskolában eltöltött 35 év alatt meghatározó jelentőségű kollégánk volt. Szerette a Bethlent, elsősorban hagyományait, melyért ő maga is sokat tett; s mindazt, ami a hagyományos értelemben vett bethlenes légkört jelentette. Kereste, tudatosan védte az iskola régi értékeit.

Inkább szubjektíven, érzelemmel élte át a bethlenes jelent, s vezetőként is gyakran a szívére hallgatott. Az utóbbi időben gyorsan fogyatkozó régi bethlenes gárda egyik utolsó képviselője volt.

A több, mint három évtizedes korszakot gazdag tevékenység jellemezte, amely az iskola sorsát döntően alakította.

Ugyanakkor alapvető hatást gyakorolt a társintézmények, a város és a régió oktatási, nevelési valamint sportéletére is.

Munkáját a Magyar Testnevelési Egyetem diplomás nevelőjeként kezdte iskolánkban 1964-ben, s a tanulók testi-szellemi fejlesztésében, erkölcsi-esztétikai nevelésben elért sikereiért hamarosan Miniszteri Dicséretet, majd Kiváló Munkáért kitüntetést kapott. Évtizedeken át volt egyidejűleg osztályfőnök, a testnevelési munkaközösség vezetője és DSK elnök. Az iskolai, városi és megyei elismeréseken túl plakettek, emlékérmek sorozatát nyerte el a diáksport területén végzett eredményes munkájáért. Tanítványai rendszeresen sikerrel szerepeltek városi, megyei és országos bajnokságokon és bemutatókon.

Az utóbbi két évtizedben a Bethlen Szakközépiskola igazgatóhelyetteseként még szerteágazóbb, felelősségteljesebb munkát végzett – kiemelkedő színvonalon. Még emellett is képesnek bizonyult meghatározó súlyú szerepet vállalni a testnevelés helyi és országos vérkeringésében. Éveken át tagja volt a Testnevelők Országos Egyesülete helyi elnökségének. Öt éve tevékenyen dolgozott Debrecen város Diáksport Bizottságában. Testnevelő tanárként,

iskolavezetőként és (mindezekről elválaszthatatlanul) közéleti emberként döntően hozzájárult a szakmai szervezetek, s mindenekelőtt iskolánk megbecsülésének, tekintélyének elmélyüléséhez. Mindezekért az iskola és a régió javaslatára az Ifjúsági és Sport Minisztériumtól Esterházy Miksa Emlékérmét kapott.

A pedagógusnap alkalmából az oktatási miniszter életútjának elismeréseként elküldte a „Pedagógus Szolgálati Emlékérmét”. Úgy terveztük, hogy ha már személyesen ezt nem tudja átvinni, a Bethlen képviseletében elutazunk hozzá Sopronba, hogy átadhassuk az elismerést. Még sikerült vele telefonon beszélni, és nehezen értő hangjából nem akartuk tudomásul venni, hogy ennyire súlyos beteg. S immár ez a kitüntetés posztumusz lett, családi, iskolai örökség, mind minden emlék.

Kedves Kati!

A beteglátogató küldöttség most gyászol, búcsúzik tőled. A tanítványok ezreit többek között a frissen érettségizettek képviselik. Az elmúlt egy év megtanított arra, hogy mennyire hiányzol. A kezdeményezéseket felkaroló, a feszültségeket enyhítő lényed nehezen pótolható majd. S az értékeket, a hagyományörző bethlenes igényességedet próbáljuk átmenteni, továbbvinni.

Megőrizzük azt a szellemiséget, amellyel a Bethlenben maradandót alkottál, s erre mindig emlékezni fogunk.

Kati, kedves!
Pihenj békében!

Pallás György
Igazgató

*A megemlékezés a temetésen hangzott el.